

Word nooit zoals hen!

Hooggevoelig, hoogbegaafd:
een getuigenis

Abel Abelson

Copyright © 2015 Abel Abelson

Alle rechten voorbehouden

Door de auteur vertaald en herwerkt uit het Frans (« Moi, surdoué révolté »).

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN: 9789402130324

www.abelabelson.be

Eerste uitgave, februari 2015

INHOUDSOPGAVE

DANKWOORD	i
WOORD VOORAF	iii
OPDRACHT	v
PROLOOG	1
1 BONOBO ONDER DE CHIMPANSEES	9
2 IK BEN HET PROBLEEM	17
3 SCHEIDING EN EMANCIPATIE	31
4 ALLEEN OMRINGD DOOR ANDEREN	59
5 OOK AL MOET IK STERVEN	87
6 « WORD NOOIT ZOALS HEN ! »	103
7 OVER BUITENAARDLINGEN, SUPERHELDEN, MUTANTEN EN ANDERE VERLOREN ADOLESCENTEN	115
8 LIEFDE	131
EPILOOG	149
OVER DE AUTEUR / LAAT VAN JE HOREN!	161

DANKWOORD

Aan mijn ouders, voor alles wat ze voor mij gedaan hebben.

Aan mijn zus, voor haar morele en praktische steun; aan mijn broer om te zijn wie hij is.

Aan mijn echtgenote en mijn zoon, omdat ze mijn leven gered hebben en het alle dagen opnieuw redden.

Aan Bill Mollison, Masanobu Fukuoka, Za Rinpoche, Jimi Hendrix, Charles Bukowski, Shunryu Suzuki, Taizan Maezumi, Lhamo Dhondup, Eno, Gautama Siddharta, Taisen Deshimaru en al die andere lucide en minder lucide maar allemaal goedgehartige en intens levende uitzonderingen op de regel. Zij hebben zich niet verborgen en zo mijn eenzaamheid verzacht, ze draaglijk gemaakt, de muren doorboord. Zonder hen had ik mijn kindertijd, mijn jeugd en de moeilijkheden in mijn bestaan niet overleefd.

Aan Natalia en Raphaël, voor hun steun en vriendschap in moeilijke tijden.

Aan Elisa T. voor de vrijgeveige hulp met het oorspronkelijke manuscript.

Aan jou, lezer of lezeres, om mij te vergezellen.

WOORD VOORAF

Het boek dat je op het punt staat te lezen, beste lezer of lezeres, is niet zomaar een hersenspinsel. Ik heb het ook en vooral uit mijn buik, mijn ingewanden en mijn hart gewrongen. Soms is het gewaagd, bij momenten overdreven. In ieder geval getekend door mijn vele blessures.

Dat is zo omdat ik het zo gewild heb. Een boek zoals dit, vind ik, moet schandalig waarachtig zijn en de volledig subjectieve waarheid van de schrijver weergeven – of niet geschreven worden en nog minder uitgegeven.

Rond mijn vijfendertigste las ik “Hoog Sensitieve Personen: Hoe blijf je over-eind als de wereld je overweldigt” van Elaine Aron en kreeg een eerste schok van herkenning. In het grootste deel van de anderen die zichzelf “hooggevoelig” proclameerden herkende ik me echter helemaal niet. Aron zelf verklaarde namelijk dat wie zich in slechts één van de vele karakteristieken van hooggevoeligheid herkent, zichzelf “hooggevoelig” mag noemen. Dat zette de poort, naar mijn mening, veel te wijd open en maakte de groep “hooggevoeligen” zo heterogeen en verdund dat alle zin, betekenis en belang ervan teniet gedaan werden.

Vijf onwennige jaren later deed ik mee aan een gecontroleerde intelligentietest georganiseerd door Mensa. Een paar weken later kreeg ik per brief bericht “hoogbegaafd” te zijn. Het verklaarde naar mijn aanvoelen een heel stuk beter mijn eeuwige “anders zijn”. Maar ook het concept “hoogbegaafdheid” en vooral de invulling ervan is problematisch.

Niet-hoogbegaafden, of ze nu psycholoog zijn of niet, begrijpen niets van hoogbegaafden en zullen dat ook nooit kunnen – de vele bladzijden ten spijt die sommigen onder hen erover neerpennen en als zoete broodjes verkopen. Hoogbegaafden lijden dan weer aan een meerderwaardigheidscomplex (dat kan openlijk zijn maar ook verdoken achter “nederigheid” en het willen “verheffen” van anderen), aan een overaanpassingssyndroom waarbij ze zichzelf onophoudelijk en diep mutileren en dat ook prediken als de ultieme verlossing aan anderen, of ze slijten als levende doden hun dagen in verdringing, depressie, workaholisme en andere verslavingen. De uitzonderingen bestaan maar ze zijn zeldzaam. Te zeldzaam.

Ik heb een boek willen schrijven over hoe het is de hooggevoelige, hoogbegaafde persoon te zijn die ik ben. Zoals ik ben, in de wereld zoals ik die beleef, wanneer ik niet verdring, mezelf niet vermink, en het meerderwaardigheidscomplex voorbij. Een kreet in de jungle, vanuit mijn ingewanden, zo

authentiek en eerlijk mogelijk. Een minimum aan theorieën en concepten, een minimum aan rationeel vuurwerk, een maximum aan emotie.

Ik heb diep in mijzelf gegraven en geprobeerd radicaal eerlijk neer te schrijven wat ik vond, of het nu mooi of lelijk was, bijtend of poëtisch, teder of pijnlijk, broos of furieus, verward of helder, algemeen aanvaardbaar of controversieel, inschikkelijk of schandalig.

Om misverstanden te vermijden zou ik met aandrang willen vragen om het volgende nooit uit het oog te verliezen:

- *ik ben maar één hoogbegaafde/hoggevoelige onder vele andere. Elk van ons is anders en ik kan noch wil in naam van anderen spreken. Dit ben ik, heel specifiek, en niemand anders.*
- *de waarheden in dit boek zijn de mijne, emotioneel en hoogst subjectief van aard. Op emoties heb ik gepoogd woorden, metaforen te plakken. Om alle misverstanden te vermijden: neem ze niet altijd al te letterlijk. Lees ook, en vooral, achter de letters.*

Dit boek is een soort intiem dagboek geworden, een reisverslag van een reis die niet ten einde is maar eerder begint. Ik stel het voor zoals het is, met zijn tekortkomingen maar ook zijn intrinsieke waarden. Ik stel me voor, zoals ik ben, op dit moment van mijn onophoudelijke en eindeloze verandering en evolutie.

Aangename kennismaking, of op zijn minst: authentieke kennismaking.

OPDRACHT

Opgedragen aan jou, de echte jou:
kom uit de vergetelheid.

Ik verklaar je vrij
en de vrijheid waard.

PROLOOG

